

عنوان مقاله:

بررسی عوامل افزایش شوری آب کارون در حوزه ابخیز کارون میانی مطالعه موردی ایستگاه سد کارون تاگذار لندر

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت منابع آب اراضی ساحلی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

عبدالمجید فروغی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

عزیز ارشم - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان

احسان خسروی نیا - کارشناس بخش تحقیقات آبخیزداری مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استا

نظام اصغری پوردشت بزرگ - کارشناس بخش تحقیقات آبخیزداری مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استا

خلاصه مقاله:

الودگی آبها یکی از معضلات موجود در جهان و کشور است که ضرورت کنترل آن امری بدیهی است رودخانه کارون پس از ورود به دشت خوزستان در معرض تغییرات شدید فیزیکی و شیمیایی قرار می گیرد شورشیدن آب کارون بخصوص در فصول کم آبی باعث کاهش کیفیت مطلوب آن برای مصارف شرب و صنعت خواهد گردید. از طرفی استفاده از آب شور برای کشاورزی باعث تخریب تدریجی اراضی کشاورزی تحت ابیاری خواهد شد دراین تحقیق با بررسی امار کیفیت آب رودخانه تغییرات مکانی کیفیت و سپس مناطق حاد از نظر شوری شناسایی گردید. با نمونه برداری از ابراهه های ورودی به رودخانه در این محدوده ها و سنجش کیفیت آب آنها رودهای با کیفیت نامطلوب شناسایی و سپس خصوصیات زمین شناسی حوزه ابریز این رودخانه ها و نقش سازندهای زمین شناسی تشکیل دهنده آنها بر روی کیفیت آب ابراهه مورد بررسی قرارگرفت که نتایج به دست آمده نشان میدهد که متوسط EC از مقدار 450 میکروموس به 700 میکروموس افزایش یافته که دلیل آن ورود ابراهه هایی با کیفیت نامناسب و عبور از تشکیلات تبخیری و نمکی گچساران و اغاجاری می باشد.

کلمات کلیدی:

شوری، کارون، کیفیت آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/105719>

